

Ægteskabets Sakramente

Alle mennesker har en biologisk far og mor, hvilket betyder, at deres liv er begyndt i et møde mellem to mennesker. I Bibelen kan vi læse:

Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød.

1 Mos 2,24

At videregive livet er vigtigt for menneskehedens fremtid. Derfor har mange kulturer værnet om familien og omgivet ægteskabet og familielivet med regler og traditioner. Katolikker tror, at menneskets længsel efter kærlighed grunder i Gud. Gud har skabt mennesket som mand og kvinde, for at de to skal blive et kærlighedsfællesskab. Han velsigner dem som par og giver dem en fælles opgave, nemlig at lade deres kærlighed blive frugtbar (1 Mos 1,26) ved at føde og opdrage deres børn og drage omsorg for de mennesker, de møder.

Gud har skabt mennesket af kærlighed og kaldt det til kærlighed. Det er blevet skabt i Guds billede. Derfor er mand og kvinde afbilleder af Gud (1 Mos 1,26). Kristne tror, at Gud er en treenig Gud. Det betyder, at han er et fællesskab mellem Faderen, Sønnen og Helligånden. I menneskers kærlighed afspejler eller genspejler sig derfor også Guds kærlighed. Guds trofaste og uigenkaldelige kærlighed er grunden til, at kærligheden mellem mand og kvinde også skal være trofast og bestandig.

Det katolske ægteskab er noget stort. I deres egen gensidige kærlighed skal manden og kvinden gøre Guds kærlighed synlig for deres medmennesker. De bør genspejle den kærlighed, Jesus har til menneskene. For det kristne ægteskab er en uløselig pagt i lighed med Jesu egen kærlighed til sin kirke.

Mænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus har elsket kirken og givet sig hen for den.

Ef 5,25

Det katolske ægteskab er et sakramente. Ægteskabet bliver indgået ved en uløselig pagt, som parterne i fuld frihed siger "ja" til. Gennem dette ja giver de sig til hinanden.

Ægteskabet står under Guds særlige beskyttelse. Gud selv siger ja til ægtefællernes gensidige kærlighed og velsigner den. Selv om ægtefællerne skulle have svært ved at holde fast i deres gensidige kærlighed, så holder Gud fast ved sin velsignelse. Han hjælper ægtefællerne til at holde fast ved kærligheden, tilgive hinanden og prøve på en frisk, selv om det kan være svært for nogen.

Derfor er det katolske ægteskab ikke alene en gave, men også en opgave. Ægtefællerne må forberede sig til deres liv som ægtefæller. Hvis en katolik vil giftes i kirken, må parret aftale tid med præsten. Præsten vil herefter undersøge, om en kirkelig vielse overhovedet er mulig. Hvis en af de to allerede har været gift før, kan de ikke blive gift igen. Selvfølgelig kan de stadigvæk blive borgerligt gift på rådhuset; men en borgerlig vielse er ikke et sakramente for en katolik. Et tidligere ægteskab er derfor en hindring for indgåelsen af et nyt ægteskab, fordi en eller begge parter er bundet til ægteskabet med den tidligere partner. Dermed er vedkommende ikke fri til at gifte sig igen.

Det samme gør sig gældende, hvis en af parterne ikke har den samme forståelse som den katolske kirke af selve det katolske ægteskab. Det katolske ægteskab bygger på livsfællesskab, at man lever tro over for sin partner og siger ja til de børn, man får. Kan man ikke sige ja til dette, og har man dermed ikke den samme forståelse, så er det heller ikke ærligt at indgå ægteskab i kirken. Sammen med præsten (og nogle gange også med andre brudepar) forbereder de kommende ægtefæller sig til ægtevielsen. Ofte forbereder ægtefællerne deres vielse ved selv at vælge tekster, sange og udsmykke kirken.

En ægtevielse kan foregå under en messe, men ofte indgås det i forbindelse med en ordets gudstjeneste. Efter prædikenen spørger præsten ægtefolkene, om de er parate til at indgå et kristent ægteskab. For en gyldig ægtevielse er det nemlig nødvendigt, at begge parter vælger hinanden i frihed og uden tvang. Dertil hører også, at de er villige til at leve monogamt (dvs. trofaste over for hinanden), samt at de er beredvillige til at modtage de børn, de måske vil få.

Efter velsignelsen af ringene slutter ægtefolkene deres ægtepagt med hinanden ved at sige:

N., jeg tager dig til hustru (ægtemand).

Jeg lover dig troskab i gode som i onde dage,

og jeg vil elske og ære dig,

indtil døden skiller os.

Derefter velsignes ringene, som partnerne sætter på hinandens ringfinger med følgende ord:

N., jeg giver dig denne ring som tegn på min kærlighed og troskab.

I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.

Efter at ægtefællerne har sluttet ægtepagten med hinanden, stadfæster præsten denne i kirkens navn. Parret giver hinanden hånden, og præsten erklærer:

Det ægteskab, som I nu har indgået, stadfæster jeg og erklærer for gyldigt i Guds og Kirkens navn. Og de, som er her til stede, tages til vidne på, at denne pagt er gyldigt indgået. "Hvad Gud har sammenføjet, må mennesker ikke adskille."

Gudstjenesten slutter med en takkebøn for ægteskabets gave og en bøn om bistand og velsignelse for de nygifte. Efter forbønnerne forsætter eukaristifejringen.

Hvad nu, hvis ægteskabet mislykkes?

Den katolske kirke kender ikke til skilsmisse. Den holder fast ved Jesu ord: Hvad Gud har sammenføjet, må mennesker ikke adskille. Men det sker jo, at ægtefæller går fra hinanden, hvis deres samliv er blevet umuligt. I et sådant tilfælde er det dog umuligt at indgå et nyt ægteskab, så længe en af ægtefællerne endnu lever. Adskilt levende ægtefæller kan dog tillades at deltage i menighedens fejring af sakramenterne, så længe de respekterer de bestående ægtebånd, også selv om samlivet er ophørt.

Derudover findes der den mulighed, at Den kirkelige Domstol undersøger, om et ægteskab er gyldigt eller ugyldigt. Erklærer Den kirkelige Domstol et katolsk ægteskab for ugyldigt, står det begge parter frit for at gifte sig igen. Men en ugyldighedserklæring er i katolske øjne ikke en skilsmisse, derimod en erkendelse af, at det pågældende ægteskab slet ikke har eksisteret i Kirkens øjne. Nogle af grundene til at kunne erklære et ægteskab for ugyldigt er f.eks., at en eller begge partnere ikke har eller havde den samme forståelse af et katolsk ægteskab som kirken, at de var umodne ved indgåelsen af ægteskabet, eller at en af dem ikke har kunnet leve monogamt, fordi vedkommende f.eks. lider af en sygeligt øget kønsdrift og derfor ikke kan leve seksuelt afholdende.

Læs om bispedømmets obligatoriske ægteskabsforløb [HER](#)